

Förordning om ändring i förordningen (1998:1513) om yrkesverksamhet på hälso- och sjukvårdens område;

utfärdad den 18 juni 2008.

Regeringen föreskriver att 4 kap. 1 § förordningen (1998:1513) om yrkesverksamhet på hälso- och sjukvårdens område ska ha följande lydelse.

4 kap.

1 §¹ Den legitimerade läkare som vill uppnå specialistkompetens ska genomgå vidareutbildning under minst fem år för att förvärva de kunskaper, färdigheter och förhållningssätt som föreskrivits för den sökta specialistkompetensen. Specialistkompetensen ska förvärfvas genom tjänstgöring som läkare under handledning och genom deltagande i kompletterande utbildning (specialiseringstjänstgöring). Meriter från utbildning på forskarnivå får tillgodoräknas i specialiseringstjänstgöringen. Socialstyrelsen får meddela närmare föreskrifter om tillgodoräknande av sådana meriter.

De medicinska specialiteterna delas in i bas- och grenspecialiteter samt tilläggspecialiteterna Akutsjukvård och Smärtlindring. För att få bevis om specialistkompetens i en grenspecialitet krävs innehav av bevis om specialistkompetens i en basspecialitet enligt tabellen nedan. För att få bevis om specialistkompetens i en tilläggspecialitet krävs innehav av bevis om specialistkompetens i en basspecialitet. Socialstyrelsen får meddela närmare föreskrifter om vilka innehav av bevis om specialistkompetens i en basspecialitet som krävs.

De bas- och grenspecialiteter inom vilka specialistkompetens kan uppnås är följande.

Basspecialitet	Grenspecialitet
Kirurgiska specialiteter	
Kirurgi	Urologi Barn- och ungdomskirurgi Plastikkirurgi Kärlkirurgi
Thoraxkirurgi	

¹ Senaste lydelse 2007:433.

Basspecialitet	Grenspecialitet
Ortopedi	Handkirurgi
Anestesi och intensivvård	
Obstetrik och gynekologi	
Öron-, näs- och halssjukdomar	Hörsel- och balansrubbingar
Ögonsjukdomar	Röst- och talrubbingar
Invärtesmedicinska specialiteter	
Internmedicin	Kardiologi
	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
	Endokrinologi och diabetologi
	Medicinska njursjukdomar
	Lungsjukdomar
	Hematologi
	Allergologi
Geriatrik	
Barnmedicinska specialiteter	
Barn- och ungdomsmedicin	Barn- och ungdomsallergologi
	Barn- och ungdomsneurologi med habilitering
	Neonatologi
	Barnonkologi
	Barnkardiologi
Psykiatriska specialiteter	
Psykiatri	Rättspsykiatri
Barn- och ungdomspsykiatri	
Bild- och funktionsmedicinska specialiteter	
Bild- och funktionsmedicin	Neuroradiologi
	Nukleärmedicin
	Klinisk fysiologi
Laboratoriemedicinska specialiteter	
Klinisk immunologi och transfusionsmedicin	
Klinisk bakteriologi och virologi	
Klinisk kemi	
Klinisk farmakologi	
Klinisk patologi	
Rättsmedicin	

Neurospecialiteter

Neurologi

Neurokirurgi

Klinisk neurofysiologi

Rehabiliteringsmedicin

Enskilda basspecialiteter

Allmänmedicin

Onkologi

Gynekologisk onkologi

Infektionsmedicin

| Klinisk genetik

Arbets- och miljömedicin

Hud- och könssjukdomar

Reumatologi

Socialmedicin

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2008.

På regeringens vägnar

GÖRAN HÄGGLUND

Lars Hedengran
(Socialdepartementet)

